

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Katedra jihoslovanských a balkanistických studií

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Ivony Ol'hové
„Recepcia a vývoj Sinjskej alky“

Kolegyně Ivona Ol'hová svou bakalářskou práci zaměřila spíše na oblast historické etnologie, konkrétně na vybraný obřad tradičního divadla dalmatského Záhoří. Sinjská alka tvoří podobně jako Korčulská moreška jeden z nejvýraznějších odkazů lidové obřadnosti divadelního či divadelně-tanečního charakteru, s jakým se můžeme v Dalmácii setkat.

Balkánská festivita obecně patří v českém badatelském prostředí k těm méně zkoumaným fenoménům, proto je třeba tuto práci určitě uvítat. Autorka se rozhodla metodologicky příliš neexperimentovat a práci rozčlenila tradičním způsobem na, pomineme-li úvod a závěr, tři základní části. První se obecněji věnuje prostředí Sinje a historickému kontextu vývoje této oblasti. Druhá se zaměřuje na historii samotné Sinjské alky a třetí pak logicky analyzuje samotnou obřadní hru a její vnější znaky na základě osobní zkušenosti. Jazykem práce je slovenština, autorčina rodná řeč, kterou ale po stránce gramatické nemohu zodpovědně posoudit.

Když se zaměříme na samotný text práce, pak v Úvodu nalezneme vysvětlení cíle autorčina bádání včetně osobní imprese, rámcovou analýzu pramenů a hlavní historické momenty související s původem Sinjské alky. Kapitola *Cetinská krajina a Sinj* má přehledový charakter a autorka tu vcelku jasně připomněla hlavní historické momenty dějin této oblasti od Ilyrů do současnosti. Nejvýraznějším momentem pro vznik Sinjské alky bezesporu byly války s Turky, což autorka neopomněla zdůraznit. Jen si nejsem jistý, zda označit opětovné připojení Dalmácie k Rakousku za obnovení germanizace, je správné (s. 13). Podobně nepřesné je tvrzení, že se už v roce 1943 Sinjská krajina stala součástí komunistické Jugoslávie (s. 15). Jinak k pojetí textu nemám vcelku žádné připomínky a odpovídá obdobným pracím tohoto typu. Další oddíl *Historický vývoj Sinjské alky* se soustřeďuje na vznik a proměny tohoto divadelního představení, včetně objasnění pojmenování hry a zasazení této hry

do kontextu podobných představení charakteru rytířských her v Evropě apod. V této oblasti snad mohla být citovaná obecná literatura bohatší např. i o české tituly. Jistě velmi zajímavé jsou pasáže týkající se politického zneužívání Sinjské alky v době Tudjmanova režimu a v letech těsně po jeho skončení (s. 23–24). Třetí oddíl pak analyzuje podobu hry a všechny její důležité atributy (kroje, zbraně, závodní dráhu apod.) doplněné pěknými ilustračními snímky. Závěr práce shrnuje autorčina zjištění, doplňuje metodologické problémy s bádáním spojené, a to vše z klasické pozice objektivního pozorovatele. Možná by nebylo od věci doplnit také některé názory jiných návštěvníků klání či samotných účastníků, pak by se třeba objevily ještě další skutečnosti, se kterými se můžeme v současnosti setkat u podobných obřadů i jinde v Evropě (viz např. těžkosti se sháněním "krále" do tradiční Jízdy králů ve Vlčnově, vliv masové turistiky na změny v dramaturgii jako u Korčulské morešky apod.).

Autorka se svého úkolu zhostila zodpovědně, podařilo se jí v podstatě splnit všechny plánované cíle a prokázala svou schopnost vědecké práce. U ilustrací, které autorka v textu používá, by bylo vhodné uvést přesný pramen, nepředpokládám, že je autorka vyjma fotografií sama vytvářela. Pokud pomíneme drobné chyby a nepřesnosti (nesprávné mezery v závorkách a před čárkami, název deníku Slobodna Dalmacija, velitel tureckých vojsk se přesně jmenoval Mustafa Paša Čelić apod.), mohu práci doporučit obhájení.

vypracoval 18. 8. 2015, PhDr. Jaroslav Otčenášek Ph.D.

